

ת"ד 6115/03/20 - ראפע בסל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 6115-03-20 מדינת ישראל נ' בסל
תיק חיצוני: 564074/2019

מספר בקשה: 4

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	ראפע בסל
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 4.3.21 (להלן: "**פסק הדין**").

2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בגרימת תאונת דרכים עקב אי ציות לאור אדום ברמזור, נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה לגוף ונזק לרכוש, תאונה מיום 26.12.19. במסגרת גזר הדין נגזרו על המבקש העונשים הבאים: קנס בסך 1,800 ₪, פסילה בפועל לתקופה של 3 חודשים, פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך 3 שנים.

3. המבקש טען כי בתאריך 4.7.21 נעצר על ידי המשטרה ורק אז נודע לו כי הוא פסול לנהיגה ורישיונו נתפס. טען כי מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נמסר לבתו אמאל אשר כביכול חתמה עליו, אך הרשום באישור אינו נכון מאחר שבתו לא קיבלה את הזימון ולא חתמה על אישור המסירה וכלל לא פגשה בשליח. צירף תצהיר מטעמה. טען כי הוא נוהג שנים רבות וכל הרשעותיו התיישנו. טען כי ביום התאונה מזג האוויר היה סוער וגשום והוא נהג יחסית לאט אולם כשהגיע לצומת המרומזר וניסה לבלום רכבו הוא החליק. טען כי הוא האפוטרופוס היחיד על אמו אשר עוברת טיפולי דיאליזה ומרותקת למיטתה. טען כי אשתו עברה שני ניתוחים ביד שמאל והיא זקוקה לטיפולים רפואיים מידי שבוע בירושלים. לאור האמור ביקש לקבל יומו בבית המשפט.

4. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי אישור המסירה נמסר לבתו של המבקש אמאל אשר חתמה עליו בתאריך 17.10.20. טענה כי בתו של המבקש טענה בתצהירה כי חתימתה זויפה אך לא הוגשה כל תלונה במשטרה. טענה כי פסק הדין הומצא למבקש ואישור המסירה חזר בציון "סירב לקבל" בתאריך 13.3.21, וחזקה שנמסר למבקש כדין. טענה כי הבקשה אינה מעלה טענות הגנה כלל ואינה מניחה תשתית עובדתית לפיה ככל שלא יבוטל פסק הדין ייגרם למבקש עיוות דין. טענה כי בהתאם לאמור

עמוד 1

בבקשה המבקש מודה במיוחס לו. טענה כי בית המשפט התחשב בנאשם בכך שגזר עליו את פסילת מינימום.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדין או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

בקשה על פי סעיף 130(ח) יש להגיש בתוך 30 יום מהיום שהומצא לנאשם פסק הדין.

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתו של המבקש ובהיעדר הנמען נמסר למי שגר עימו בבית ונראה כי מלאו לו 18 שנה, כאשר בשם המקבל נרשם "אמאל" והיא חתמה על גבי אישור המסירה בתאריך 17.10.20. המבקש אישר כי אמאל היא בתו, ומכאן שבוצעה מסירה כדיון.

אשר לטענת המבקש כי בתו לא קיבלה את הזימון לדיון וכי החתימה המופיעה על גבי אישור המסירה איננה חתימתה, הרי שמדובר בטענה בעלמא, ומעבר לכך, כפי שטענה ב"כ המשיבה, לא שוכנעתי כי לעובד הדואר אפשרות לדעת את שמה של בתו של המבקש ולרשום אותו באישור המסירה אלמלא היה פוגש אותה במענו של המבקש.

יש לציין כי מעיון בתיק האלקטרוני עולה כי הודעה על גזר הדין נשלחה למבקש והוא סירב לקבלה וההודעה הודבקה על דלת ביתו בתאריך 13.3.21, ומכאן שהמבקש גם לא הגיש הבקשה במסגרת המועדים הקבועים בחוק.

8. מעבר לכך, המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ולמעשה הוא אף מודה באחריותו לגרימת התאונה. עוד יש לציין כי העונשים שנגזרו על המבקש אינם חורגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירות מסוג זה, כאשר ביחס לרכיב הפסילה הושתה עליו הפסילה המינמלית הקבועה בחוק. בנסיבות אלה, חרף נסיבותיו האישיות של המבקש, לא מצאתי כי הותרת פסק הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

המבקש ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 12.9.21.

הפסילה למשך 3 חודשים האמורה בגזר הדין תחל לא יאחר מיום 12.9.21 בשעה 09:00 אך תחושב כנגד הפקדה. בית המשפט מסביר למבקש כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט ואם אין בידיו רישיון נהיגה תקף, עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין.

מתקופת הפסילה תנוכה התקופה בה היה המבקש פסול מיום 4.7.21 ועד ליום 13.7.21.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ד' אלול תשפ"א, 12 אוגוסט 2021, בהעדר הצדדים.